

Miért éppen Magyarcsernye?

– kérdezhetnénk a *Miért éppen Alaszka?* népszerű, Emmy-díjas amerikai tévésorozat címe nyomán.

És miért éppen Bánát? A Bánság.

Mert Bánátnak köszönhetjük a Találkozót – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóját –, amelyre immár 21. alkalommal sereglettünk össze itt, Magyarcsernyén. Pontosabban egy nagyszerű bánati embernek, néhai Berta Ferenc barátunknak, a kisoroszi színjátszó csoport vezetőjének, amatőr rendezőnek, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség egykori elnökségi tagjának, akinek fejből kipattant a Találkozó létrehozásának ötlete. Mit is beszélnek: nem ötlete – PARANCSA! Mert parancs volt ez akkor, több mint két évtizeddel ezelőtt, a megmaradás parancsszava. Mert Berta Feri gondolkodó kisebbségi ember lévén halálpontosan tudta, milyen jó értelemben vett, nemes praktikák által lehet a szórványban is megmaradni magyarnak. S mi, többiek is, akik nagyszerű ötletét parancsként értelmeztük, mi

ott a tömbben, akik nem csupán papolni szoktak a szórványról, hanem próbáltak, próbálnak tenni is érte, szintén halálpontosan tudtuk, hogyha ő, lám, időnap előtt el is távozott körünkből, hogyha mi is eltávoztunk majd egyszer, ez a közösségőszertartó Találkozó megmarad, mert továbbviszik a fiatalok. És Magyarcsernye után jövőre majd valahol Bácskában erősít meg, hoz közelebb egymáshoz bennünket, azután újra itt Bánátban...

Folytatódjék ez így, amíg csak világ a világ!

És hogy most miért éppen Magyarcsernye? Mert tartozunk ezzel a csernyeieknek, mint ahogy tartozunk ezzel a tóbaiaknak is, s elhozzuk hozzájuk is a Találkozót, ha a Teremtő meg a lenti kisebb meg nagyobb hatalmaságok segedelmével embernek való meleg otthon lesz újra a művelődési házuk... Vagy ha mi nem, elhozzák majd az utánunk következő fiatalok. Ezt hagyjuk rájuk terhes, ám felemelő és nagyszerű örökségül...

Hogy miért éppen Magyarcsernye? Mert megérdemli. Mert mindegyre fogyatkozó lakói a mostoha szórványsors által közjük feszített ellentétek dacára össze tudtak fogni a bajban és az ÜGY érdekében. Mi ott Szabadkán, Zentán és Bácsfeketehegyen, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetségben, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézetben legalábbis ebben bízunk. Hogy a megmaradásért folytatott küzdelemben sokkal több eszük lesz, mint némely tömbletben kényeskedő, a szét-húzás mezejére lépett nemzetársunknak...

Igen: az összefogás, az összetartozás a kulcsszavai ennek a magyarcsernyei Találkozónak. Hitem szerint ezek voltak a kulcsszavai a korábbi húsznak is. A jó ügy érdekében most itt összefogott mindenki, aki csak él és mozog, hallottam nemrégiben egy csernyeie barátomtól.

Legyen ez így a Találkozót követő időszakban is!

Dudás Károly,

a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke

ÖRÖM ÉS ÉLMÉNY A FALUBAN

A XXI. Találkozó köszöntése

Szeretettel köszöntök minden kedves jelenlevőt, meghívott vendéget, a színjátszó társulatok tagjait, szervezőket, rendezőket, valamint a kedves közönséget a magam és a magyarcsernyei Ady Endre Művelődési Egyesület nevében!

Nagy lelkesedéssel készültünk a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXI. Találkozására, hiszen először szervezünk itt, Magyarcsernyén ilyen jelentős művelődési rendezvényt. Mivel különbözőek vagyunk, így többféle elképzelés volt a szervezést illetően is. Sokat tárgyaltunk, sokan kivették részüket a közösségi életből, minden civil egyesület bekapcsolódott a munkába, és végül mindenki megtalálta a saját feladatát. Szépítettük az otthonunkat, szervezkedtünk, lázas készülődéssel teltek el az elmúlt hetek, hónapok.

Igyekezünk megfelelő körülményeket biztosítani a vendégeknek, hiszen először vagyunk házigazdák, és szerettük volna megmutatni, hogy Magyarcsernyén is van élet. Itt is történnek események, itt is élnek emberek, akiket érdekel a művelődés, a színjátszás.

Ez az esemény nagy jelentőségű az Ady Endre Művelődési Egyesületnek, de Magyarcsernyének és a környező magyarlakta településeknek is. E kis falunak nagyon fontos, hogy eljönnek hozzánk a színjátszók, a kultúrát kedvelő emberek, akik szívvel-lélekkel játszanak, dolgoznak, és közösen örömmel leljük a színjátszásban, szórakoztatásban. Nagyon fontos ez, hisz egy kis vidámságot, örömet, élményt visznek a mindennapi elfásult életbe.

Az utóbbi években egyesületünk színjátszó csoportja nagyon sokat dolgozott, eredményeket is tudott felmutatni, és ezzel sikerült kiérdemelni a bizalmat, hogy mi lehetünk a szervezői a színjátszók találkozásának. Köszönjük a bizalmat és reméljük, nem csalódnak a magyarcsernyei Ady Endre Művelődési Egyesületben.

Örömmel vettük tudomásul, hogy az idén 21 színjátszó csoport jelentkezett a találkozóra. Bízunk benne, hogy ők és minden ideérkező vendég pozitív benyomással távozik tőlünk, és e találkozó szép emlék marad számukra.

Köszönettel tartozunk a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetségnek, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézetnek, a Magyar Nemzeti Tanácsnak, a Tartományi Művelődési Titkárságnak, Magyarcsernye Község Önkormányzatának, Magyarcsernyei Helyi Közösségnek, valamint a csernyei civil szervezeteknek, az adományozóknak, akik nemcsak anyagilag, hanem áldozatos munkával is támogattak bennünket. Nélkülük ma nem lennénk itt.

Mindenki kivette részét a munkából, és reméljük, a rendezvény végén mindenki elégedetten távozik vagy mondja azt, hogy: „Jó volt Csernyén lenni, ez szép volt, csernyeiak!”

Végezetül azt kívánom, érezzék itthon magukat nálunk!

Lázár András,
az Ady Endre Művelődési Egyesület elnöke

Gyermán Martin, 2. osztály

Helytörténeti kalauz Magyarcsernyéről

I. rész

Kedves Olvasó! Mivel Magyarcsernye igen szép múlttal rendelkező falu, melyről oly sok információ van, ezért a szerkesztőség úgy döntött, két részben közli a falu helytörténeti ismertetőjét. Biztatunk hát, vedd kezedbe holnap is a lapunkat, s informáld az idei Találkozó helyszínéről! (szerk.)

Magyarcsernye (szerbül Нова Црња / Nova Crnja) falu és község Szerbiában, a Vajdaságban, a Közép-bánsági körzetben. Az azonos nevű község központja. Nagybecskerek-től 45 km-re, a román határtól pedig 13 km-re található. A helység területe 156 hektár. A település és környéke a Bega folyó teraszán, a néhol szürke homokkal vegyülő réti feketeföld övezetében fekszik. A több mint két évszázados fejlődése is tipikus, a szépen kialakult falusi élet a „boldog békeidőkben” és a szocialista idillben érte el fejlődésének tetőfokát, majd az 1990-es évektől lassanként visszafejlődött, mára teljesen elvesztette az önellátáshoz elengedhetetlen funkcióit, és szinte teljesen a város szolgáltatásaira szorul. A néhány helyen megmaradt, átalakítások nélküli paraszti telkek és az azokon épült lakó- és gazdasági épületek azonban nagy mértékben tükrözik Magyarcsernye egykori szellemiségét, mindennapjait.

1798-ban Csekonic József tábornok Szege környéki kertészeket telepített ide. Ezek a telepések először a mai Magyarcsernyétől kb. 2-3 kilométerre délnyugatra, Boziton

Szent Ágota-templom

telepedtek le. A második csoport telepesei 1829-ben jöttek vidékünkre, de ezek már nem Boziton, hanem a mai Magyarcsernye területén találtak otthonra. Magyarcsernye őslakosait Dél-Magyarország (Szeged, Arad) környékéről telepítették. Az újonc telepések értettek a kertészethez és a dohánytermesztéshez. 1824, Csekolics József tábornok halála után a település földesura Csekolics János lett, aki igyekezett a pusztából rendes falut kialakítani, ezért 1828-ban Csósztelekről újabb magyar telepéseket hívott Buzitovára, és az újonnan idetelepülőkkel az uradalom 1829-ben 30 évre új szerződést kötött, melynek értelmében a szerződő telepések minden hold föld után évenként 3 pengő forintot tartoznak fizetni. Helységünkben 1831-ben kolerajárvány pusztított. Az 1800 lakos közül 392-en lettek a járvány áldozatai. Itt megemlítjük, hogy 1831. augusztus 2-án és 3-án a híres magyar zeneszerző, Bartók Béla (1881–1945) egyik ősének, Bartók Jánosnak és feleségének Bosznovics Katalinak a gyermekei szintén itt haltak meg kolerában. 1837-ben másodszor pusztított a kolera 180 áldozattal, 1849 július–augusztusában immár harmadízben jelentkezett, és 87 áldozatot követelt. 1849. január 21-én az egész lakosság a Maroson túlra menekült a közeledő szerviánusok elől. Mivel az ellenség az egész helységet üresen találta, kirabolta és felgyújtotta. Ekkor égett el a plébánia levéltára is. Az elmenekült magyar lakosság csak 1849. május 7-én tért vissza elhagyott otthonaiba. 1828-ban iskolaházat építtetett a község, mely ideiglenes imaházul is szolgált.

A helységben 1844. június 2-án készült el a templom, amelyet Laux Pál aradi építész tervezett és épített.

Plébániát a helység 1829-ben kapott, de anyakönyvet 1796. óta vezetnek. A templom alapkőletételének napján, 1842. május 4-én a templom mellé japánakacót (Sophora Japonica) ültettek, amely még manapság is él, és állami védelmet élvez. A templomunk a védőszentjéről, Szent Ágotáról kapta a nevét. Az első községházat (faluházát) 1856-ban, míg a második épületet 1898. október 10-én adták át rendeltetésének. A helységnek 1878. június 4-e óta van heti piaca. 1892-ben fúrták a helység első artézi kútját a volt piactéren. 1898. október 2-án adták át a forgalomnak a Nagybecskerek és Zombolya közötti keskenyvágányú vasútvonalat, amelyik 1969-ig működött, amikor is, mivel ráfizetéssel dolgozott, megszüntették, és a síneket is felszedték. 1908–1909-ben a földesúr, hogy ne maradjon munkaerő nélkül, és hogy a parasztokat a helységhez kösse, 65 éves lefizetésre 194 család között 2328 katasztrális hold földet osztott szét. A Nagybecskerek és Zombolya közötti utat 1884-től 1888-ig kövezték ki. 1902 és 1906 között épült fel a gőzmalom. 1906-ban a kisvonat által előidézett tűzvészben a faluban 42 ház leégett, és ez készítette a falu lakosait, hogy megalapítsák a falu önkéntes tűzoltó-egyesületét. 1922-ben megalakult az első magyarcsernyei sportegyesület, a Sloga labdarúgó-egyesület, akiknek először a falu keleti végében alakítottak ki futballpályát.

Folytatjuk...

Összeállította: Halász György

A csernyei színjátszás múltja

Magyarcsernyén igen hosszú távú, tartalmas múltra tekint vissza az amatőr színjátszás. Az első színdarabot az 1900-as évek elején vitték színre az Önkéntes Tűzoltó Testület szervezésében. Nehéz dokumentálni, írásos bizonyítékot találni majd száz évre visszamenőleg. Tanók József *Emlékörző* kötetében is csak az 1930-as évektől találunk adatokat. Ő megemlíti, hogy korábban is működtek a színjátszók falunkban. A tűzoltók és a labdarúgók, hogy biztosítsák az anyagiakat egyesületük működéséhez, színelőadásokat is szerveztek. Valószínűleg így került a sor az első előadásra is.

1938-ig leginkább népszínműveket adtak elő, 350-400 néző előtt játszottak az úgynevezett Behring kocsmában, az előadás után pedig táncmulatságot szerveztek. Más szomszédos falvakban is vendégszerepeltek a csernyeiiek, és ezek a látogatások kölcsönösök voltak. Ez a szép szokás a mai napig él, csak az utazás körülményei változtak. Abban az időben még fogatos kocsival mentek a művészek, ma már ezek az utazások modernebbek és kényelmesebbek, rövidebb ideig tartanak. Ami még fennmaradt a kezdetek óta, az a fizetség, akkor is és ma is vacsora jár a színészeknek a bemutató után.

1939-ben kezdtek zenés színműveket, operetteket játszani (*Huszárkisasszony, Az én babám önkéntes tűzoltó...*)

A háború után újra beindult a művelődési élet a faluban.

1948-ban öt alkalommal léptek fel Csernyén, és kétszer jártak vidéken. Itthon megismételték a *Cigány* című darabot, bemutat-

ták a *Dandin Györgyöt*, majd színpadra vitték Nušić *Miniszterné* című komédiáját.

1949-ben már többször léptek fel a színművészek. Előadták a *Betyárbecsület*, az *Analfabéták* és *A tanítónő* című darabot. Emellett szerveztek még vidám, tarka műsoros esteket, megemlékeztek jeles dátumokról.

Az 1950-es években megtekinthette a közönség Móricztól *Sáraranyt* és a *Pacsirtát*, Sterijától a *Hazug és füllentőt*, Millertől az *Édes fiamat*, de természetesen még népszínművek is színpadra kerültek. Az általános iskola diákjai és a tanügyi munkások is bekapcsolódtak a színjátszók csapatába, és szép sikerrel bemutatták a *Koldus és királyfit* meg *A szelistei asszonyok* dramatizált változatát.

A 1960-as években is működött a drámai szakosztály. Egyebek mellett színpadra vitték *A csirkepaprikás*, *Parasztkisasszony* című darabokat.

A 1970 tavaszán közös erővel a csernyei egyetemisták, fő- és középiskolások a világon elsőként színre vitték Németh László *Bodnárné* című drámáját.

A 1980-as években játszották többek között a *Mágnás Miska* című operettet, mellyel eljutottak az Amatőr Színjátszók XX. Észak-bánáti Találkozójára.

Majd bemutatták a *Búzavirág* című zenés népszínművet, melynek szép sikerét még ma is emlegetik a faluban.

Ezek után egy hosszú szünet köszöntött be a színjátszásban Csernyén. Ennek az egyik oka az volt, hogy a kultúrház igen rossz állapotba került. A tető kis híján beszakadt. Hogy ez volt-e valóban a baj, vagy valami más, nem tudni. A régi idők színjátszói működtek nagyobb gondok mellett is, hisz valamikor a téli hideg estéken tartották az olvasópróbákat az iskola tantermében igen gyér vagy nem létező fűtés mellett. A mozgáspróbák, sőt a bemutatók az akkori kocsmák nagytermeiben (Makai, Behring, Heincz) zajlottak.

1998-ban aztán újraalakult az Ady Endre Művelődési Egyesület. Ekkor megpróbálták egy operettet összehozni – sikertelenül.

2000-ben megtartották a várva várt bemutatót, *A rumra cserélt feleség* című vígjátékot, majd a *Paprikás-csirke* című darabot nézhette meg a lelkes közönség. Beindult a kis színjátszók csoportja is. A gyerekek *A sánta kutya* humoros jelenetét adták elő.

2003-ban színre vitték a *Szegény Dániel* bűnügyi komédiát. Óriási sikert arattak vele. Részt vettek a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók VIII. Találkozóján is, ahol három díjjal jutalmazták a lelkes csapatot. Ennek köszönhetően Zsámbékra, a Határon Túli és Hazai Szín-

játszók Találkozójára is eljutottak. Mind hittük, hogy ily szép siker után nagy lendülettel továbbdolgoznak, és sikerre sikert halmoznak, de nem így történt, újra megszűnt a színjátszás.

Azonban 2011-ben újabb csapat alakult, akik folytatták a munkát. Humoros jeleneteket tanultak meg, színre is vitték. A következő évben is volt bemutató, a *Kellemes húsvéti ünnepeket* című darabot adták elő. Majd 2015-ben felújították a *Paprikás-csirke* című előadást. Az idei bemutatót április 8-án tartották, a *Kék fény* című vígjátékot vitték színre.

Mint észrevette, kedves olvasó, nem emeltem ki név szerint senkit a színjátszók közül. Nem azért, mert nem érdemelnék meg, hanem épp az ellenkezője miatt. A főszereplőtől a súgóig, a rendezőtől a díszletmunkásig mindenki dicséretet érdemel, aki csak részt vett a drámai szakosztály munkájában. Szinte mindent a saját erejükből hoztak össze, a kulisszákat, a jelmezeket, hogy a kellékekről ne is beszéljünk! Hideg teremben tanultak, hóban-fagyban utaztak. Mégis kedvvel csinálták, hisz összehozta őket a közös munka, szórakozás. Barátságok, szerelmek, sőt házasságok születtek e közös időtöltések során.

Ezért mindenki, aki csak részt vett a munkában, a hosszú évek során színpadra lépett vagy a kulisszák mögött dolgozott, nagy tapsot érdemel!

Deák Lídia

MEGSÚGJUK: ÍGY KÉSZÜLTEK A CSERNYEIEK A TALÁLKOZÓRA

Lőrinc Natália februári interjúja az előkészületekről

Nagy eseményekre készülve

Az Ady Endre Művelődési Egyesület lesz a házigazdája a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXI. Találkozójának. Az előadásokra április 8-án, 9-én, 10-én, 15-én, 16-án és 17-én kerül sor. **Lázár András**, az ME elnöke az előkészületekről a következőket mondta:

– Amint látható, az épület külső falainak tatarozását is elkezdtük – a községi képviselő-testület anyagi támogatásának köszönhetően. A benti részek, termek falait

is megjavíttattuk, bemeszeltettük. A tető javítására is szükség van, mert néhány helyen beázik. Ez is folyamatban van, haladása az időjárástól függ. Az ehhez szükséges anyagiakat a helyi közösség biztosította.

Hiszem azt, hogy mivel időben elkezdtük, időben sikerül is befejezni a munkákat. Még a fény- és hangtechnikai eszközökre kell pályáznunk, támogatást szereznünk. Már kilenc bizottságot is megalakítottunk (fogadóbizottság, központi bizottság, kiállításért felelős bizottság stb.). Kb. 40 személy vesz részt ezekben a csoportokban. Ők a településen működő civil szervezetek tagjai és önkormányzati képviselők. Már több ülést megtartottunk ezzel kapcsolatban, s hamarosan újabb megbeszélésre kerül sor. Szeretnénk mindent időben elintézni, hogy semmit se hagyjunk az utolsó pillanatra. Mindenkinek meglesz a feladata, ami a jó szervezés alapja.

– Tartották-e már korábban Magyarcsernyén a Vajdasági Magyar Amatőr Színtársulatok Találkozóját?

– Tudtommal még nem. Úgy éreztük, hogy ideje megpróbálkoznunk a szervezéssel. Megpályáztuk, és meg is nyertük. Szeretnénk köszönetet mondani a VMSZ helyi szervezetének is a lobbizásért. Ez fontos esemény lesz a falu életében, hiszen kb. 20 színtársulat fog eljönni településünkre, hogy bemutassák színdarab-

jaikat. A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség munkatársaival folyamatosan egyeztetünk. Dudás Károly úr is jelen volt az első megbeszélésen, amikor hivatalosan is megkaptuk a rendezési jogot.

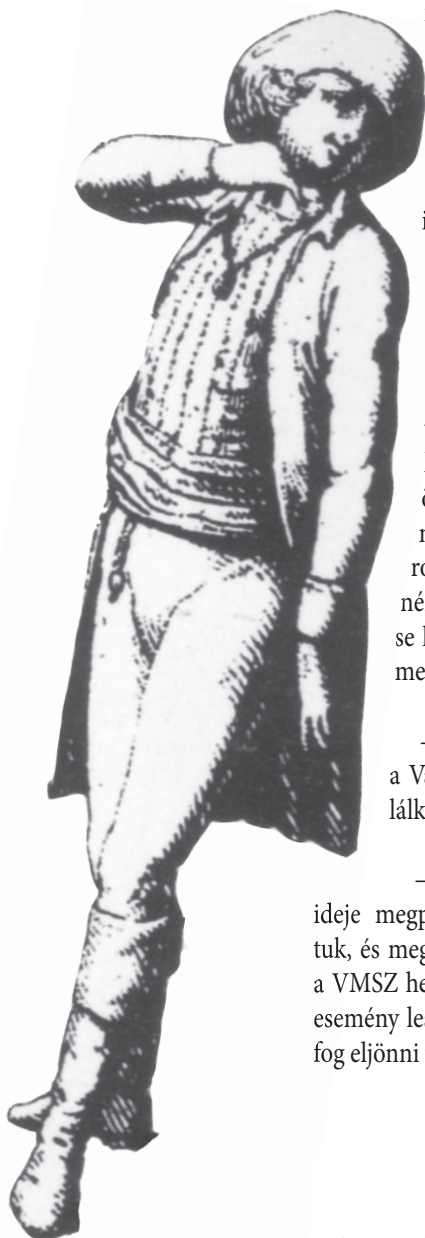
Először a mi színtársulatunk léphet színpadra. A díjkiosztón (április 17-én) pedig egy profi színház vendégszerepel. Az idei zsűri tagjai: Greguss Erdélyi Hermina színművész (a Szabadkai Népszínház Magyar Társulatának tagja), Krizsán Szilvia színművész (az Újvidéki Színház tagja) és Perényi Balázs budapesti drámatanár, rendező. A nézőterünk 260 férőhelyes. A belépés az előadásokra díjtalan lesz. A községi képviselő testület támogatásával a kommunális vállalat ingyen buszjáratot is biztosít a környező települések nézőinek. Tehát pl. Tóbáról, Kisoroszról, Tordáról is várjuk az érdeklődőket, színházkedvelőket. Jöjjenek, s nézzék meg az előadásokat! – biztatott mindenkit az egyesület elnöke.

Bóban Edit, a színjátszókör tagja az idei darabról mesélt:

– Idén Tóth Miklós *Kék fény* című komédiáját fogjuk bemutatni. Nagyon nehéz játékszöveget találni, úgy-hogy a péterréveiek segítségét kértük. Tőlük kaptuk ezt a szövegkönyvet. A próbák már javában tartanak. És a Szemle előtt szeretnénk bemutatni néhány szomszédos faluban is, hogy a zsűri előtt kevésbé legyen lámpalá-zunk. A rendező Sári József. Szereplők: Sári Marika, Magyar Beáta, Gázsó Zoltán, Újvári Krisztián, Burai Tibor és jómagam. Technikus: Juhász László. Smin-kes, díszlettervező: Csányi Daniella. Tavaly Kupuszínán (Bácskertes) négy díjat is nyertünk, két hivatalosat és két különdíjat. Reméljük, az idén is hasonlóan eredménye-sek leszünk. [...]

Lőrinc Natália

(A teljes interjú a *Csernyei Újság* 2016. márciusi számában olvasható,
http://www.mznovacrnja.rs/csernyei_ujsg_letoltes.html)

Ma a találkozó színpadán

Az első szó jogán a házigazdáké a nyitány

Ismerjük őket. Jókedvüket és mérhetetlen rátermettségüket mutatták meg tavaly azzal, hogy egy profi színészt is megpróbáló beugrásra kényszerültek a megmérettetésük előtt tíz nappal. Ennek ellenére két díjjal térhetett haza a jubileumi Találkozórol a magyarcsernyei Ady Endre Művelődési Egyesület Rügyfakadás csoportja. Idén a házigazda szerepét vállalták, s azon felül, hogy ismét teljesíteniük kell a színpadon, a vendégszeretetüket is meg kell mutatniuk. Kíváncsian várjuk a két hétvégéből álló színházi maratont! Hajrá Csernye, hajrá színjátszók!

ADY ENDRE MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET, RÜGYFAKADÁS
SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT, MAGYARCSENYE

A magyarcsernyei Rügyfakadás színjátszó csoport 5 éve működik ebben a felállásban. Persze az 5 év alatt kisebb-nagyobb változások játszódtak le a csoportban. Színeszek távoztak tőlük, de csatlakoztak is hozzájuk újak. Eddig két alkalommal vettek részt a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozásán. A tavalyi évben több díjat is bezsebeltek a jubileumi, XX. Találkozáson. Az idén hazai pályán állnak a zsűri elé, és bíznak benne, hogy fellépésük ismét sikeres lesz.

A CSOPORT EDDIGI HIVATALOS DÍJAI A TALÁLKOZÓN

2003 – R. Thomas: Szegény Dániel c. bűnügyi komédiájának remek színpadra vitelével elnyerték a legjobb előadásnak kijáró Pataki László díjat, a közönségsdíjat, sőt a női főszerepért kijáró rangos elismerést is, melyet Bugyi Angéla vihetett haza. Rendezte: Izelle Károly és Oláh Ilona.

2015 - Szántó Armand–Szécsén Mihály Paprikáscsirke című előadásában nyújtott szerepéért a legjobb férfi mellékszereplőnek járó Nagy István-díjat Zuberec Miroslav kapta, továbbá a legszebb színpadi beszédért járó Szántó Róbert-díjat Burai Tibor vihetette haza. Rendezte: Sári József

Ady Endre Művelődési Egyesület Rügyfakadás
színjátszó csoportja bemutatja:

Tóth Miklós:
Kék Fény (90')
vígjáték

Szereplők:

- Marika, a szélhámosnő: Bobán Edit
- Széll Márton, az apa: Gaszó Zoltán
- Emma, a mama: Sári Mária
- Laci, a fiuk: Burai Tibor
- Ágota, Emma öreglány húga: Magyar Beáta
- Laci, a piaci árús: Újvári Krisztiján
- Bemondó: Bobán Zsolt
- Súgó: Zsáki Gyöngyi

Rendezte: Sári József
Jelmeztervező, sminkes: Csányi Dani-
ella

Zene: Juhász László
Technikai munkatárs: Nagy Gábor

Holnap a találkozó színpadán

Két nap tíz előadás

Színes lesz ez a hétvége, mint a májusfa. Bemutatkozik Magyarkanizsa, Tóba, Bezdán, Nagyikinda, Muzslya, Szabadka, Bácskertes és Zenta. Nagy öröm, hogy egy-egy településről több csapat is jelentkezett, ráadásul számos amatőr csapatot profi színészek karoltak fel, vagy pedig nagy múlttal rendelkező, több díjat bezsebelő amatőr rendezőjük van már évek óta. Mi másra lehet ebből következtetni, mint arra, hogy 2016-ban is virágzik az amatőr színjátszás a Vajdaságban. Dőljünk hát hátra, és élvezzük a színeket, melyeket elénk tárnak!

Április 9., szombat, 13.00 óra, színházterem

A MAGYARKANIZSAI AMICITIA CIVIL SZERVEZET
GONDOLAT-JEL TÁRSULATA BEMUTATJA:

William Shakespeare:

Rómeó és Júlia (120')

Dráma

Rendezte: Oláh Tamás

Április 9., szombat, 16.00 óra, színházterem

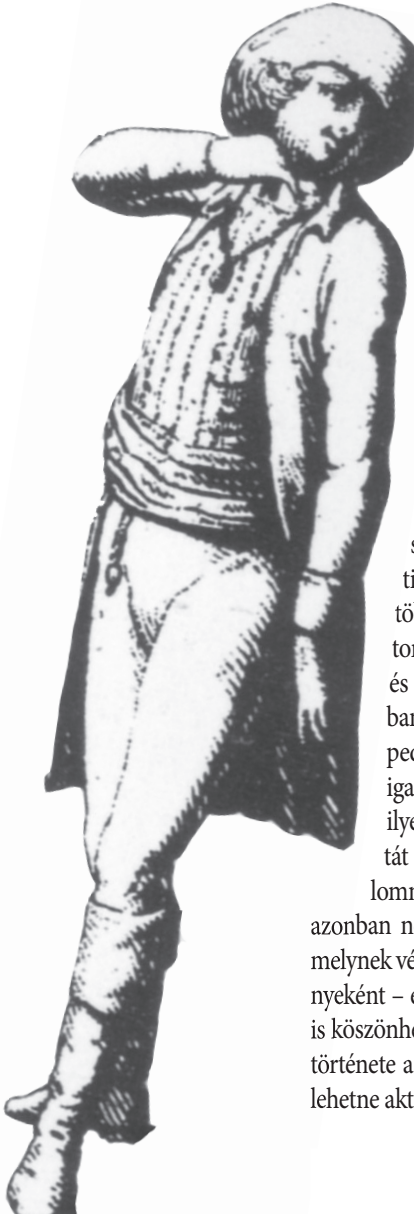
A TÓBAI PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET
PETŐFI SÁNDOR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORTJA BEMUTATJA:

Baranyi Ferenc:

A lónak vélt menyasszony (30')

Vásári komédia

Rendezte: Tóth János

Az előadásról: A *Rómeó és Júlia* Shakespeare egyik legtöbbet játszott, s talán legszelebb körben ismert tragédiája. A két fiatal egymásra találása a köztudatban az eszményi, szinte meseszerű szerelem története, mely a szerencsétlen körülmények folytán tragikus véget ér. Ám ha készek vagyunk kissé leporolni a szöveget, hogy megszabaduljunk a több mint négy évszázad alatt ráakódott értelmezési hagyomány üledékétől, meglepő részletekre lehetünk figyelmesek. Shakespeare nemcsak az emberletről tud ijesztően sokat, de szinte emberfeletti érzéssel tapint rá érzelmeink szövődésének végzetes természetére. A veronai párral kapcsolatban általában hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy Júlia mindössze tizennégy esztendő, és Rómeó sem lehet sokkal több tizenöttnél. Mindketten kamaszok, akik folytonosan kételkednek, szoronganak, vágyakoznak, és kétségbeesetten keresik identitásukat. A fiúk bandákba verődve szelik a város utcáit, a lányok pedig párnáik közt álmodoznak hercegükről és az igaz szerelemről. Shakespeare egy ilyen fiú és egy ilyen lány mindössze négy napig tartó kapcsolatát tárja elénk, akik ez idő alatt csupán négy alkalommal találkoznak. Ifjonti hevületüknek engedve azonban néhány óra ismeretség után házasságra lépnek, melynek végigélésére, meggondolatlan tetteik következményeként – és az őket körülvevő felnőttek felelőtlenségének is köszönhetően –, már nincs lehetőségük. Rómeó és Júlia története a fiatalság forróféjűségének tragédiája. Sohasem lehetne aktuálisabb.

Az előadásról: Könnyed egyfelvonásos, amely a klasszikus félreértéses szituációra épül. Vincze gazda két legényt is vár a portájára. Egyikük Gergely deák, aki öregecske, csúnyácska lányát vinné el magas hozomány fejében. A másik, Mózsai, a lócsiszar pedig Mancsi nevű gebéjét venné meg. Egyiket másiknak, másikat egyiknek nézi, s innentől garantált, hogy szem nem marad szárazon a kacagástól. A népies humor enyhe pajzán beütéssel, valamint a remek karakterek garantálják az önfelelt szórakozást!

Április 9., szombat, 16.40 óra, színházterem

A TÓBAI PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET
PETŐFI SÁNDOR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORTJA BEMUTATJA:

Török Rezső:

Viaszkvirág (30')

Bohózat egy felvonásban

Rendezte: Tóth János

Az előadásról: Történik egy magyar faluban valamikor a két háború között. Péter és Mária békésen élnek 15 évig együtt, míg az életükben megjelenik a falu kiöregedett bírója. A bíró megpróbálja rábeszélni Pétert, hogy vállalja el a bírószéket. De van egy feltétel: esküdjenek meg Máriaival. Az asszony bele is megy a dologba, mármint az esketésbe azzal a feltétellel, hogy viaszkvirágot tesz a fejére, a férjjelölt azonban ellenzi a dolgot. Ebből születik a konfliktus...

Április 9., szombat, 18.00 óra, színházterem

A BEZDÁNI PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI
EGYESÜLET BEMUTATJA:

Louis Feydeau:

Faroktól fölfelé (100')

Komédia

Rendezte: Foki István

Az előadásról: Kortárs komédia egy felvonásban. Írta: Pozsgai Zsolt. Játszódik Toureq-ék jómódú párizsi házában, illetve éjjel a tóparton. Toureq úr szeret halászni, méghozzá puskával. Couccoasé gyakran jár a tóhoz. Egy motelbe. Lumière szerelmes. Bárkibe. A feleségek gondolkoznak, és itt a gond. De lassan a kérdésekre is választ kapunk: ki jár a tóhoz, kivel és miért? És mi lesz a vacsora? Vagy miért lakik itt egy orosz tábornok, aki fel-alá mászkál céltalanul a házban?

Április 9., szombat, 20.30 óra, színházterem

A NAGYKIKINDAI EGYSÉG MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET
JÓZSEF ATTILA SZÍNJÁTSZÓ CSOPORTJA BEMUTATJA:

Regős János:

Piroska (70')

Családi hisztériák – tragikus bohózat

Rendezte: Király Sándor

Az előadásról: Adott egy zilált család, amelyet a nagymama terrorizál, s a vele egy fedél alatt élők apró lázadásoktól eltekintve feltétel nélkül behódolnak neki, hisz más nem is tehetnek. A férj, Gyuluska és az ideg-beteg lány, Anikó felett könnyű uralkodni, s az öregkori betegség tüneteit kihasználva Piroska az ujja köré tekeri őket. A családi béke kedvéért még az unoka is behódol. Idomított családról van szó, mégis mindennaposak az apró feszültségek, veszekedések és viták, amelyet a nammami állandó szekálása vált ki. Bármit is tegyenek a családtagok, minden Piroska néni csípős megjegyzését váltja ki. Az együttélés lehetetlennek tűnik. A „betört” családtagok egyenként készülnek ki, nem bírják az állandó megaláztatást, inkább fogják magukat, és meghalnak.

16 éven aluliaknak nem ajánlott!

Samolov Mark, 1. osztály

Interjú a barátnőmmel

Március végén színházban jártam. Osztálytársam, **Hanyic Alisza** is részt vett a tóbiaiak előadásában. Tettszett, ahogy szerepelt, s néhány kérdést tettem fel neki.

- Ki kért meg, hogy szerepelj?
- Erzsébet, a Petőfi Sándor Művelődési Egyesület elnöke kért meg, hogy szerepeljek én is.
- Sok szöveged volt?
- Nem volt olyan sok, mert a színdarab is rövid volt.
- Nehéz volt megtanulni?
- Egyáltalán nem volt nehéz, mert már másodszer szerepelek. Tavaly nehezebb volt a színpadon játszani.
- Sokat kellett próbálotok?
- Minden hétköznap volt próbánk. Kb. két hónapot próbáltunk. Esténként tartottuk a gyakorlást.

- Izgultál mikor a színpadon voltál?
 - Eléggé izgultam, nagyon sok néző volt. Százhusz felnőtt és kb. húsz gyerek volt a bemutatón.
 - Szeretsz szerepelni?
 - Igen! Remek időtöltés számomra. Valamint több helyre is eljutok a társulattal. És természetesen szeretnék máskor is részt venni az előadásokban.
- Megköszöntem a válaszokat, és további sikeres szereplést kívántam Aliszának.

Bába Emília, 8. osztály
Petőfi Sándor Általános Iskola

A színház

A színházban sok a szereplő,
Ezekből mindig egy a kergető.
Mindegyik előadás érdekes,
Van benne néhány énekes.
A végén a szereplők elmennek haza,
Nyomás nekünk is haza, vár a kaja!

Tóth Norbert - Vajda Lóránt, 5. osztály,
Petőfi Sándor Általános Iskola

Kölyök-foyer rovatunkat a magyarcsernyei Petőfi Sándor Általános Iskola tanulóinak és tanárainak köszönhetjük. A foyer (ejtsd: foajé) nem más, mint a színház előcsarnoka, ahová vezessük szeretettel be gyermekeinket, hogy aztán lelkes nézők vagy magabiztos színjátékosok lehessenek! Olvassuk hát az ő véleményüket, meglátásaikat is a színházról, hiszen a színjátszás jövője rajtuk áll.

Kiss Dávid, 4. osztály

A XXI. Találkozó szakmai zsűrije

Greguss Erélyi Hermina

színművész

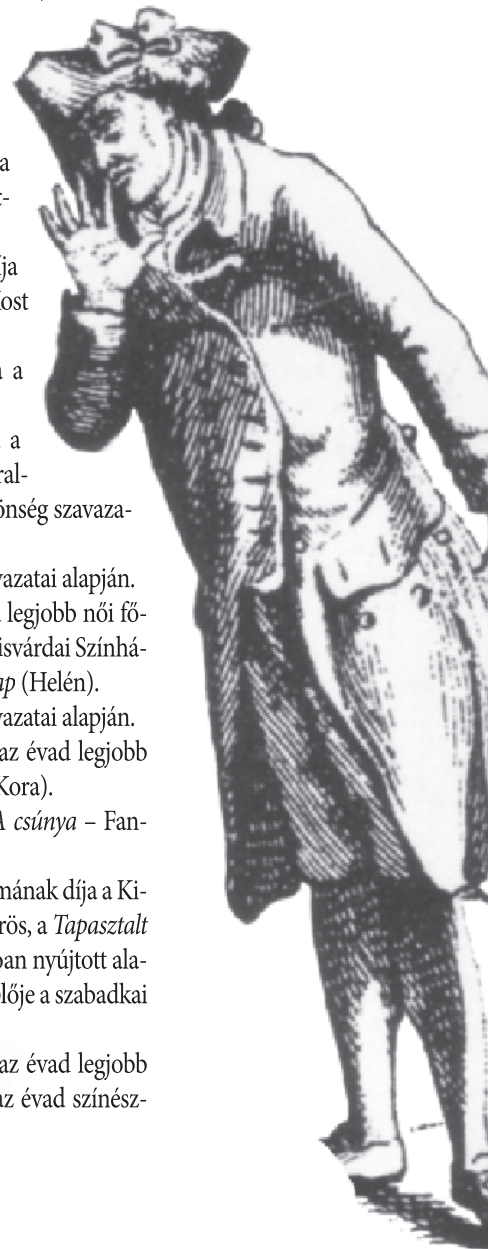

Szabadkán született. 1991-től 1995-ig az Újvidéki Művészeti Egyetem hallgatója. A diploma megszerzése után több független színházi csoporttal dolgozik Szabadkán, Újvidéken, Belgrádban, Szegeden, Budapesten és Krakkóban. 1999-től a Szabadkai Népszínház Magyar Társulatának tagja lesz, közben játszik a Magyar Kánizsai Udvari Kamaraszínházban, a szabadkai Gyermekszínházban, a Kosztolányi Dezső Színházban, Urbán András Társulatában, valamint a Zentai Magyar Kamaraszínház előadásában is.

„A siker számomra rendkívül összetett fogalom, hiszen úgy gondolom, alapvetően sikeresnek mondhatom magam, mivel azt csinálom, amit szeretek, még akkor is, ha annak igen sokféle buktatója van, olyanok, amelyek az ember mélyrepüléséhez vezethetnek. Ugyanakkor maga a mélyrepülésből való kilábalás is tekinthető egyfajta sikernek. Az is siker, ha az emberre olyan feladatot rónak, amit éppen önmagára szabottnak érez, és amivel éppen ezért rendkívül eredményesen tud megbirkózni. A szakmai elismerések is sikeresnek számítanak, még akkor is, ha azok nem járnak együtt azzal, hogy az ember esetleg profitálni is tudjon belőlük, és a szellemi javak mellett anyagi javakat is fel tudjon halmozni. Van, aki azt mondja, hogy az ember akkor érezheti sikeresnek az életét, ha nyugodtan fekszik, és nyugodtan kel. Ilyen értelemben szintén sikeresnek érzem magam, hiszen a különféle nehézségek ellenére, amelyekkel nap mint nap szembesülnöm kell, igyekszem nyugodtan feködni és nyugodtan kelni.[...] Rendkívül fontosnak tartom ma is, hogy folyamatosan próbáljam tágítani a saját kereteimet. Nem szeretnék nagyképűnek tűnni, de valóban rengeteget dolgozom önmagamon, soha nem tudok hátrádködni, és azt mondani, hogy jó, akkor ez most megvan, és innentől kezdve nincs tovább hova fejlődni. Mindebben valószínűleg nagy szerepe van annak is, hogy alapvetően bizonytalan embernek tartom magam, olyannak, akik sok kérdést tesz fel önmagának, lehet, hogy olykor túl sokat is.”

Díjak:

- 2000 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja legjobb női mellékszerepekért – *Közellenség* (a günter), *Rómeo és Júlia* (Mercutio, Herceg).
- 2001 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja legjobb női főszerepért – *Holdbeli csónakos* (Pávaszem), *Van, aki forrón szereti* (Virág).
- 2002 – a Kisvárdai Határon Túli Színházak Fesztiválján színészi díj – *Nem fáj!* (Clara).
- 2003 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja a legjobb női epizódszerepért – *Indul a bakterház* (Rozi).
- 2004 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja legjobb női epizódszerepért – *Cabaret* (Kost kisasszony).
- 2005 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja a legjobb női főszerepért – *Záróra* (Isabelle).
- 2006 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja a legjobb női főszerepért – *Molière* (L., az uralkodó), valamint az évad színésznője a közönség szavazatai alapján.
- 2007 – az évad színésznője a közönség szavazatai alapján.
- 2008 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja a legjobb női főszerepért – *Szomorú vasárnap* (Helén), a Kisvárdai Színházi Fesztivál színészi díja – *Szomorú vasárnap* (Helén).
- 2009 – az évad színésznője a közönség szavazatai alapján.
- 2010 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja az évad legjobb női főszerepért – *A tengeren nincsen sár* (Kora).
- 2012 – az évad legjobb női főszereplője (*A csúnya* – Fanny).
- 2014 – az Emberi Erőforrások Minisztériumának díja a Kisvárdai Magyar Színházak Fesztiválján a *Vörös*, a *Tapasztalt asszony* és *A halál nem bicikli c.* előadásokban nyújtott alakításaiért, az évad legjobb női epizódszereplője a szabadkai Népszínházban.
- 2015 – a Szabadkai Népszínház zsűridíja az évad legjobb női főszerepért – *Nyolc nő* (Augustine), az évad színésznője a közönség szavazatai alapján.

A XXI. Találkozó szakmai zsűrije

Krizsán Szilvia

színművész

Krizsán Szilvia az Újvidéki Színház társulatának tagja, jelenleg az egyik legdíjazottabb magyar színésznő. 1976. június 1-jén született Verbászon, de magát – családja származása okán – kishegyisinek vallja. Az általános iskola 8. évét 7 év alatt fejezte be, kicsit csodagyerekeknek számított, ezt inkább nehézségnek, mint áldásnak tekintette. A szenttamási gimnázium általános szakirányán érettségizett. Már diákkorában jeleskedett a művészetek terén, de mivel a fizika és a matematika is érdekelt, mérnöknek készült. Fel is vették az újvidéki technikai egyetem (FTN) gépészmérnöki szakára. Aztán mégis meggondolta magát, és 1995-től az Újvidéki Művészeti Akadémia hallgatója lett. Másodéves volt, mikor, immár hivatásosként, első szerepeit kapta, harmadévesen már állandó munkaviszonyba került az Újvidéki Színházban. Első főszerepét/cím szerepét

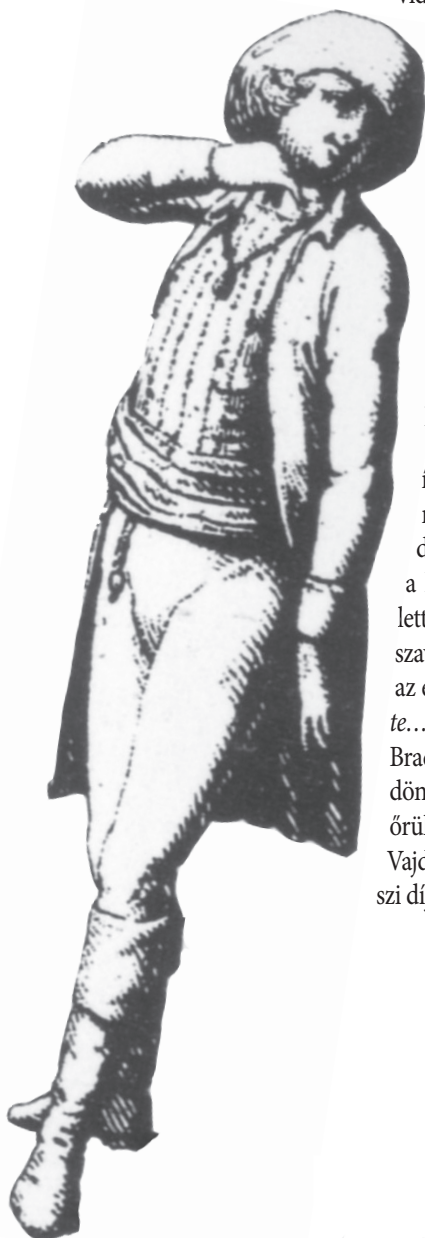
negyedéves korában játszhatta el a magyarországi Joakim Vujić Szerb Színházban, ő lehetett Strindberg *Júlia kisasszonya*. Nem sokkal ezután ő lett a jugoszláv Médeia Végel László *Médeia tiukre* című duodrámájában, néhány hónap múlva pedig *Az én Karády* című nagy sikerű zenés előadásban alakíthatta éveikig a divát, Karády Katalint. Ugyanebből az időszakból Krizsán Szilvia egyik legfontosabb szerepének Lorca *Vérnászában* az Anya figuráját tekinti. Az újvidéki színházbeli szerepei mellett 2005-ben Szegeden, az Urbán András Társulatban is szerepet vállalt (a Csáth Géza írásai alapján készült *0.1 mg*), majd újra gyerekkori nagy szerelme, a versmondás felé fordult, 2006-ban a magyarországi Versűnnepen a hivatásos színészek kategóriájában különdíjas lett. Krizsán Szilvia elmondása szerint ennek a szavalóversenynek köszönheti, hogy ugyanebben az évben Matei Vişniec *A kommunizmus története...* című drámában csodás szerepet kapott. Anca Bradu (romániai rendezőnő) látta a művésznőt a döntőben, ezért osztotta rá Kátya Jezova, a kicsit örült ápolónő szerepét, amiért Krizsán Szilvia a Vajdasági Hivatásos Színházak Találkozásán színészi díjban részesült.

Az Urbán András rendezésében készült, 2012-ben bemutatott *Marat the Sade* előadás kikiáltójának szerepéért Krizsán Szilvia megkapja a Sterija-díjat és a belgrádi *Večernje Novosti* kritikusaianak a különdíját is neki ítélték oda. Ezt további kiváló szerepmegformálások követték, például a *West Side Story*-ban a hajléktalant a művésznő élete egyik legjobb alakításaként élte meg, Hauptmann *A patkányok* című darabjában Johnnéját (Alföldi Róbert rendezése) szintén fontos szerepei között tartja számon. A Katona József *Bánk Bán* című előadásában megformált Gertrúdisz rangos díjak és elismerések egész sorát hozta a művésznőnek. A Vajdasági Hivatásos Színházak 65. Fesztiválján és a Pécsi Országos Színházi Találkózón is a legjobb női főszereplőnek járó díjat érdemelte ki, a Čortanovcin megrendezett Novi Tvrdava Teatar nemzetközi fesztiválon ő vehette át a legjobb színésznőt megillető díjat, valamint a magyarországi Színházi Kritikusok Céhe szintén neki ítélte oda a Színikritikusok Díját a legjobb női főszereplő kategóriában.

Az egyik legismertebb alakítása Szerbhorváth György: *De ki viszi haza a biciklit?* című monodrámájának buszt váró takarítónője, amit rendezőként is jegyez, a művésznő „biciklijével” éveikig járta a Vajdaságot, Romániát, Magyarországot. De a televízióból is ismerhetjük, más televíziós szerepei mellett ő a *Harapd meg a nyelved* című sorozat Varga Katicája. Jelenleg a legsikeresebb, legközkedveltebb alakítása az Újvidéki Színház és az újvidéki Szerb Nemzeti Színház koprodukciójában, a *Hegedűs a háztetőn*-ben látható, ő Fruma Sára, a szellem.

Krizsán Szilvia férjezett, két gyermek édesanyja.

A XXI. Találkozó szakmai zsűrije

Perényi Balázs

drámatanár

A Budapesten élő Perényi Balázs 1996 óta ír színházi szakcikkeket, kritikákat az *Ellenfény*, a *Színház*, a *Criticai Lapok*, a *Zsöllye*, valamint a *Drámapedagógiai Magazin* számára. Jelenleg a Színház- és Filmművészeti Egyetem DLA-hallgatója. Korábban itt szerzett diplomát drámatanárként és 2010 óta előadóként vesz részt az egyetem színházi nevelés képzésében. Több budapesti drámatagozatos iskolában tanított kreatív játékot, színjátékot, drámát, illetve színház- és drámatörténetet. Rendszeresen rendez a Káva Kulturális Műhelyben, de dolgozott a Kolibri Színházban, a pécsi Bóbita Bábszínházban, az egri Harlekin Színházban és a tatabányai Játszai Mari Színházban is. Hosszú éveket a Felvidéken, a MADT indulása óta pedig a Vajdaságban tart tréningeket. Tavaly májusban Zentán dolgozott a Zentai Magyar

Kamaraszínházban, ahol a szenttamási Gion Nándor *A kárókatona még nem jöttek vissza* című regényét rendezte meg.

2009-ben a zentai Vajdasági Magyar Művelődési Intézet kiadta Perényi Balázs: *Improvizációs gyakorlatok* c. könyvét, mely amatőr szintársulatok részére íródott.

Díjak

2012 – Paál István-diploma az év legjobb amatőr előadásáért (*Jövőképtelen* c. előadás).
 2012 – fődíj az ifj. Horváth István Nemzetközi Színjátszó Fesztiválon Kazincbarcikán. (*Jövőképtelen* című előadás).
 2012 – aranyminősítés, különdíj a *Jövőképtelen* című előadásért a Madách Imre Kamaraszínházi Találkozón, Balassagyarmaton.
 2011 – különdíj az Országos Gyermekszínházi Szemlén, Budapesten.
 2009 – fődíj, a Thália Színház különdíja a Marczibányi Téri Országos Gyermekszínházi Találkozón.
 2007 – Fővárosi Önkormányzat különdíja a *Fogságban* című TIE-előadásért (a Kerekasztal Színházi Társulattal) az Országos Gyermekszínházi Szemlén.
 2006 – fődíj, rendezői díj, Garaczi László *Csodálatos vadállatok* című előadásáért a Madách Imre Kamaraszínházi Találkozón, Balassagyarmaton.

2000 – különdíj a *Vaskor* című TIE-előadásért az Assitej Gyermekszínházi Biennálén.

1997 – különdíj a jénai nemzetközi színházi találkozón, *Kullervo meséje* (Káva Kulturális Műhely).

1996 – fődíj, rendezői díj a Nemzetközi Alternatív Színházi Találkozón, a romániai Tulceában, *Kullervo meséje* (Káva Kulturális Műhely).

1996 – fődíj, rendezői díj a *Kullervo meséje* című előadásért a Madách Imre Kamaraszínházi Találkozón, Balassagyarmaton.

1989–2008 – Országos Diákszínjátszó Találkozó: hat fődíj, tíz helyezés, öt rendezői, csoportvezetői díj.

IMPRESSZUM

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXI. Találkozásának színlapja
 Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség
 A fedőlapot Pesti Emma munkája alapján Bálint Tibor tervezte
 Tördelő-szerkesztő Bálint Tibor
 Szerkesztők: Hajvert Lódi Andrea, Kiss Anita, Kovács Vecei Sára, Telečki Raffai Ágnes, Varga Tamás
 2016 április, Magyarcsérnye

Művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük a XXI. Találkozón

KÉPZŐMŰVÉSZÜNK, ARCULATTERVEZŐNK:

Pesti Emma

1990. május 25-én születtem Szabadkán. Itt végeztem középiskolai tanulmányaimat, majd a Szegedi Tudományegyetemen diplomát szereztem a képi ábrázolás szak festő szakirányán. Jelenleg Szabadkán élek és alkotok.

Festézetem látványalapú, de erősen absztrahált.

Környezetem inspirál leginkább, tájak, városképek, utcarészletek. Izgalmas téma számomra a horizont, játékos eszközként használom a perspektívát. Általában nagy hangsúlyt kap képeimen az égbolt, sok esetben vízfelszínként tükrözöm.

Az expresszív, lendületes gesztusokat mértani elemekkel, szögletes ecsetvonásokkal törom meg, ezzel vibráló ellentétet létrehozva, mégis finom, törékeny harmóniát teremtve. Ezekkel a geometrikus formákkal keresem az egyensúlyt expresszív és konstruktív között.

Célom egy belső világ kivetítése, mintegy a valós világ párhuzamos síkjaként, ami sajátom, viszont a szemlélő is azonosulni tud vele, megtalálja benne önmagát.

TÖRDELŐNK:

Bálint Tibor

Tördelői munkásságomat 2006-ban kezdtem a *Képes Ifjúság* hetilap munkatársaként. Jelenleg *Magyar Szó* egyes oldalait, valamint a *Sportvilág* és az *Üveggolyó* mellékleteket tördelem. Ezenkívül reklámok, hirdetések, plakátok műszaki szerkesztésében is részt szoktam venni.

2008-ban elvállaltam a *Csókai Krónika* műszaki szerkesztését.

2008 és 2012 között a *Magyar Szó* keretein belül a Nyári Ifjúsági Játékokon évente készítettük a *Játékos Magyar Szót* a fiataloknak.

Önálló kiállítások:

2016 – **Itt élni... Azt nem lehet** – önálló kiállítás Danyi Zoltán könyvbemutatója (*A dögeltakarító*. Budapest, 2015, Magvető Könyvkiadó) alkalmából – Zentai Alkotóház

2015 – **Ott** – Újvidéki Színház

2015 – **Három(szem)szög** (Csöke Dóra, Kozma Laura, Pesti Emma) – Magyar Ház, Szabadka

2014 – **Városok odakint, városok idebent** – Szenteleky-emlékház, Szivác

2013 – **Vannak olyan helyek** – Somogyi Károly Városi és Megyei Könyvtár, Szeged

2013 – **3an** – Oázis kávézó, Szeged

2012 – **In Progress** – Vedres István Faluház, Tiszasziget

Megjelent illusztrációk:

Danyi Zoltán: *A dögeltakarító* (Budapest, 2015, Magvető) – borító

Csabai László: *Száraz évszak* (Budapest, 2014, Magvető) – borító

Hol tartasz? Hol tartunk? (Újvidék, 2015, Forum Könyvkiadó Intézet) – illusztrációk

Híd – irodalmi, művészeti és társadalomtudományi folyóirat, 2014. Július. 7. Sz. – megjelent alkotások

Részt vettem számos csoportos kiállításon (Magyarországon, Szerbiában, Szlovákiában), több művésztelep viszatérő tagja vagyok. Megkaptam a Vajdasági Tehetségsegítő Tanács díja: Kiváló tehetség.

Az utóbbi időben pedig próbálok nyitni a netes tartalmak és weboldalszerkesztés irányába is.

Immár harmadszor kértek fel a Találkozó különböző tartalmainak műszaki szerkesztésére, amit örömmel vállaltam. Remélem, munkámmal színesebbé tehetem e rendezvényt.

Jegyzetek

A series of ten horizontal lines for writing, each starting with a small circular knot on the left side.

